

ERASMUS ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

Az Erasmus+ mobilitás program keretén belül Belgiumban tanulhattam az elmúlt őszi szemeszterben. Nagyon örültem amikor kiderült, hogy a pályázatomat elfogadták és elnyertem a lehetőséget. Augusztusban már izgatottan vártam az utazást és a vele járó új tapasztalatokat és élményeket.

Korábban nem volt sok információm Belgiumról, leginkább a brüsszeli székhelyű Európai Unió intézmények és NATO központ kapcsán hallottam róla, illetve időjárásával és kultúrájával kapcsolatban Hollandiához hasonlítottam mindig.

Utánanéztam és csak ekkor tudatosult bennem, hogy Magyarország területe majdnem háromszor akkora, mint az ~1300 km-re fekvő Belgium

Az időjárása esősebb és kicsit hűvösebb, mint hazánké, ezért a növényzete sokkal élénkebb

és zöldebb, valamint van tengerpartja is, amiben eltér még Magyarországtól. Etnikailag és nyelvében is színesebb, mivel sok bevándorló gazdagítja az amúgy is háromféle nemzeti nyelvvel rendelkező országot. A vallon, flamand és egy kisebb, németül beszélő régióból áll össze a népesség.

Mechelen városában (ami a 15. században Belgium fővárosa is volt egy darabig), ahol a szállásom és az egyetem is volt, flamandul beszélnek. Volt is nyelvóránk, ahol megtanítottak minket alapvető üdvözlési formákra, gyakran használt kifejezésekre és alap szavakra. Bár gyakorlatilag mindenki a környezetünkben könnyen kommunikált angolul, izgalmas volt a boltban, kávézóban, vagy új ismerőseink társaságában megcsillogtatni minimális flamand nyelvtudásunkat.

Bár az első pár hét fárasztó volt a sok újdonság, elintéznivaló és új nyelv használata miatt, nagyon élveztem, hogy gyakorolhatom az angol nyelvet, rengeteg új emberrel ismerkedem meg és új kihívások elé kerülök.

A házban ahol megszálltam, belga diákok, illetve a házigazdák éltek rajtam kívül. Az Erasmus csoportban spanyolok, kínaiak, szlovén, dél-afrikai, finn, orosz, skót, litván, török és moldáv nemzetiségű diákok is voltak. Ez a sokszínűség nagyon izgalmasan bontakozott ki az „Intercultural communication” kurzuson. Az órák alkalmával átbeszéltük mit is jelentenek a kulturális normák, szokások, hagyományok az egyén, a szubkulturális csoportunk, országunk, kontinensünk szintjén. Megosztottuk egymással személyes tapasztalatainkat, meséltünk egymásnak a saját országunk szokásairól, megbeszéltük ki hogyan vélekedik a családról, idősekkel való

bánásmódról, milyen jellegzetes eltérések vannak kézjelekben/testbeszédben/öltözködésben.

Célkitűzés volt az is, hogy a szemeszter végére meghatározzuk magunkat, tudatosítsuk magunkban a különböző csoportokban való szerepünket. Megfejtjük, hogy miért viselkedünk úgy ahogyan, és ezt azért vesszük-e „normálisnak”, mert magyarok vagyunk, mert nők vagyunk, a diákok csoportjába tartozunk, vagy, mert az európai kultúrkörben szocializálódtunk.

Végeredményben azt gondolom minden résztvevő úgy érezte, hogy ha vesszük a fáradságot és félretesszük előítéleteinket a számunkra újjal, szokatlannal, zavaróval szemben, akkor csak nyerhetünk vele. Ha mást nem is, de egy nyitottabb, befogadóbb látásmódot. Hiszen a kulturális különbségeket nem kiegyenlíteni kell, hanem meg kell próbálni megérteni, hiszen úgy sokkal könnyebb elfogadni is.

Ezen kívül megismerkedtem egy lengyel fiúval is, akivel sokat beszélgettünk a manapság jellemző kivándorlásról, ami az ő és az én hazám fiataljait is érinti. Sok hasonlóságot fedeztünk fel ezen kívül is, persze mindketten közép-európai kultúrkörben nőttünk fel.

Számomra a belgák is nyitottak és barátságosnak tünnek, annak ellenére, hogy ők némileg zárkózottnak tartják magukat. Még elutazásom előtt a kávézóban, ahol dolgoztam, szóba elegyedtem egy külföldi házaspárral. Rövidesen kiderült, hogy belgák, és miután megemlítettem a tanulmányutamat, kiderült, hogy a leendő egyetememtől mindössze fél órányira laknak. (Ami persze nem hatalmas meglepetés, hiszen ahogy írtam, Belgium nem nagy ország, mindössze három óra alatt át lehet haladni rajta autóval.) Mindenesetre a kedves házaspár rögtön megadta az elérhetőségeit és felajánlották, hogy látogassam meg őket ottjártamkor. És valóban vendégül láttak Belgiumban, sőt mi több, a Szentestét is családjuk körében töltöttem és kialakult egy jó ismeretség köztünk. A házigazdám, valamint a házban lakó diákok is segítőkészek, barátságosak és nyitottak voltak. Egy kiállítás alkalmával megismerkedtem mostani belga kedvesemmel is, akivel távkapcsolatban vagyunk azóta és ő is járt már látogatóban Magyarországon. Nagyon örültem a vele való találkozásnak, mert azt gondoltam majd tud segíteni a flamand nyelvtanulásban. Csakhogy a francia, flamand és német nyelvek mellett még dialektusok is vannak, városonként is lehet eltérés, így én, aki „Survival Dutch” kurzuson vettem részt, nem értettem a nyugat-flamand barátom kiejtését, sőt szavakban is van eltérés.

Persze turistáskodtunk is. Többször is jártam Brugge-ben, a mesebelien szép állapotban megőrzött, jellegzetes flamand városkában. Antwerpenben az M HKA kortárs művészeti múzeumot néztem meg, megcsodáltam a híres antwerpeni pályaudvar épületét, átsétáltam Antwerpen folyója, a Schelde alatt húzódó, Szent Anna alagúton. Amikor pedig a kilátást szerettük volna egy templomtoronyból megcsodálni, de az le volt zárva a hidegre való tekintettel; elirányítottak minket

a kikötőben lévő MAS nevű, többszintes, modern múzeumba (amely Antwerpen történetét meséli el) és a tetőn széles teraszról csodálatos a panoráma. Mechelen, ahol laktam is egy gyönyörű, középkori városka, (a Világörökség része) csodaszép főterén a Szent Rumboldt Katedrálissal,

aminek a befejezetlen harangtornya tetejéről szintén szép kilátás nyílik. Jártam Gentben, Brüsszelben és Ostendén is a tengerparton. Vagy látogatóba érkező rokonnal, barátal, vagy Erasmusos társakkal mentem, de Gentben egy ismerős kalauzolt, a kedvesemmel pedig az Ardenneekben sétáltunk, ami egy gyönyörű, élénkzöld erdős terület, és a legmagasabb része is Belgiumnak. Nagyon kedvelt kirándulóhely és turista látványosság.

Mechelent és környékét jobban is megismertem, egyrészt, mert ott laktam, másrészt a környékbeli általános iskolákat fel kellett kutatnunk. Ezt a feladatot a School experience project kurzus keretében kaptuk. Az egyetemről jutányos áron lehetett biciklit bérelni, ami megkönnyítette a környéken a közlekedést.

Személyesen is részt vettünk egy adott általános iskola életében. Hetekig tartó gyakorlatunk volt, ahol hospitáltunk, egy foglalkozást tartottunk a gyerekeknek a gyakorlat végén, és egy dokumentációban rögzítettük a tapasztalatainkat. Hatalmas élmény volt részt venni a flamand kisiskolások hétköznapjaiban, és nagy erőfeszítésbe telt minél többet felfogni a számomra alig ismert nyelven tartott órákból és megtalálni a módját, hogy a gyerekekkel kapcsolatot tudjak kialakítani. Többnyire gesztusokkal és kerek mondatok helyett szavakkal kommunikáltunk, de az idő előrehaladtával gördülékenyebben ment a dolog. Egy alternatív iskolában voltam gyakorlaton, ahol a tanrend és az osztályteremnek kialakított környezet is otthonos és gyermekközpontú volt. Hosszan tudnék mesélni róla, mindenesetre a kertben élő állatok voltak, amik a gyerekek

felelősségére is voltak bízva, és sok foglalkozás volt, ami inkább gyakorlati, mintsem elméleti tudást adott át.

Liával a gyakorlat felelősünkkel voltak elméleti óráink is, itt tanultunk a belga oktatásrendszerről, annak közelmúltbeli változásairól, és arról is, hogy milyen típusú általános iskolák vannak ott és hogyan kezelik a bevándorlók nehezített helyzetét az oktatáson belül.

Emellett volt óránk, ami az integrált nevelésről szólt. Nagyon érdekes volt utánanézni, hogy ez milyen mértékben és milyen formában valósul meg saját hazánkban, illetve Belgiumban. És nagyon jó volt azon gondolkodni, hogy ezeket az elméleti ötleteket, hogyan tudjuk majd felhasználni a munkánk során.

Valamint az Artistic languages in early childhood keretein belül művészeti tevékenységben is volt részünk. Kézműves feladatot is kaptunk, ahol több, önálló projektet kellett teljesíteni, és az egyetem diákjaival együttműködve pedig, kisebb csoportokban dolgozva egy kisebb koreográfiát is összeállítottunk és előadtunk gyerekeknek.

Összességében nagyon jó élmény és lehetőség volt a programban részt venni. Az angol nyelv gyakorlásán és a Dutch, mint új nyelv megismerésén kívül számos olyan dolgot tanultam és tapasztaltam ami a jövőben hasznomra válik. Az oktatással kapcsolatban látottakból, tanultakból úgy érzem, hogy csak profitálni fogok tanítói munkám során, és az integrált nevelésből is remélem, hogy sikerül átültetni a gyakorlatba is az elméleti elképzeléseket. A tanulmányút egy belső utazás is volt, és egy örökre szóló élmény. Hálás vagyok azért, hogy az Erasmus program és természetesen Szatmári Éva Tanárnő lehetőséget biztosított nekem erre.

AVKF, 4. évfolyam, tanító szak